

اعلامیه مطبوعاتی

حکومت عراق، استقلال جعلی و حاکمیت موهوم را جشن می‌گیرد! (ترجمه)

شورای وزیران عراق تصمیم گرفته که از روز چهارشنبه، ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶م، تا روز شنبه، ۳ اکتوبر، به مدت چهار روز فعالیت رسمی در نهادهای دولتی تعطیل باشد. دفتر مطبوعاتی نخست‌وزیر اعلام کرده که این تصمیم به مناسبت تجلیل از «روزهای حاکمیت» جمهوری عراق اتخاذ شده است.

این اقدامات در ادامه توافقی صورت می‌گیرد که در سپتامبر سال ۲۰۲۴م میان عراق و امریکا درباره پایان دادن به مأموریت‌های نظامی ائتلاف بین‌المللی به رهبری امریکا و انتقال روابط امنیتی به چارچوب شراکت دوجانبه به امضا رسیده بود.

دولت‌هایی که غرب کافر استعمارگر پس از سرنگونی خلافت عثمانی در سرزمین‌های اسلامی ایجاد کرد و پس از آن فرومایگان و رویبضات زمام امور مسلمانان را به دست گرفتند، همواره به فریب مسلمانان پرداخته و شکست‌ها را به نام پیروزی به آنان فروخته‌اند. تمام دولت‌هایی که پس از توافق‌نامه سایکس-پیکو شکل گرفتند، روزی به نام «روز استقلال» دارند؛ همان روزی که نیروهای نظامی اشغالگر پس از آن‌که از ترسیم نظام سیاسی این کشورها و نصب حاکمان مزدور و حافظ منافع خود اطمینان یافتند، از سرزمین‌های اسلامی بیرون شدند؛ حاکمانی که مردم را با آهن و آتش اداره می‌کنند.

آری، حضور نظامی کافر استعمارگر، فرزندان مسلمانان را به خشم آورد و آنان مقاومت‌های سرسختانه‌ای را به راه انداختند که در بسیاری از سرزمین‌های اسلامی اشغالگران را در تنگنا قرار داد؛ تا جایی‌که اشغالگر دریافت ادامه حضورش پرهزینه و خطرناک است. از همین رو، از نبود آگاهی سیاسی در میان مسلمانان سوءاستفاده کرد و آنان را فریب داد و استقلالی ظاهری و جعلی را به آنان القا نمود؛ در حالی‌که همچنان بر نظام سیاسی، اقتصادی و فرهنگی سلطه دارد.

امروز نیز حکومت عراق بار دیگر از «روز حاکمیت و استقلال» سخن می‌گوید؛ در حالی‌که دور و نزدیک به‌خوبی می‌دانند این کشور زخم‌خورده اختیار چندان از امور خود ندارد!

از کدام حاکمیت سخن می‌گوید نخست‌وزیری که خودش جز با خواست و تأیید امریکا به این مقام نرسیده است؟! از کدام حاکمیت سخن می‌گوید، در حالی‌که نمی‌تواند در مسئله‌ای مربوط به امنیت کشور تصمیم نهایی بگیرد، مگر با هدایت امریکا و با حضور سفیر ایران؟! از کدام استقلال سخن می‌گوید، در حالی‌که نظام سیاسی و قانون اساسی کشور را اشغالگر امریکایی تدوین کرده است؟! از کدام استقلال سخن می‌گوید، در حالی‌که اقتصاد کشور و دارایی‌های آن در قبضه اشغالگر امریکایی قرار دارد؟!

ای مسلمانان! به‌راستی برای امتی که سیزده قرن چراغ هدایت و رهنمود برای جهانیان بود، مایه ننگ و خواری است که امروز به چنین ضعف و سرگردانی‌ای گرفتار باشد!

روز واقعی حاکمیت، روزی است که تمام ریشه‌های نفوذ کافر اشغالگر، اعم از نظامی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، از بیخ برکنده شود. این امر جز با تلاش جدی و مخلصانه برای اقامه خلافت و بیعت با خلیفه راشدی که دین را برپا کند و با کفر و اهل آن جهاد نماید، تحقق نمی‌یابد. آن‌گاه و تنها آن‌گاه است که شادی و سرور برای امت شایسته خواهد بود و امت می‌تواند این شادی را با سجده شکر در برابر الله سبحانه و تعالی ابراز کند.

﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ﴾ [الروم: 4-5]

ترجمه: همه کارها به دست الله و تحت تصرف وی است چه در گذشته و چه در آینده، در آن روز (روز پیروزی) مؤمنان شادمان می‌شوند. (آری! خوشحال می‌شوند) از یاری الله.

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير - ولایه عراق